

Ihme

Vahtosin vuosi sitten tällä palstalla vakavan huolestumiseni perniöläisiä miehiä uhkaavasta taudista, nimittäin pissan mukana tulevasta purukumeista ja tupakantumpeista. Huomasin tämän yllättäen siivotessani Kuninkaantien Krouvin vessoja perjantain ja lauantain välisenä yönä. Havaitsin myös selvästi, että tauti oli pesiytynyt vain miehiin. Luettuani alan kirjallisuutta päädyin kehottamaan, että sellaiset miehinä itseään pitävät, jotka näitä oireita havaitsevat, hakeutuisivat kiireesti lääkäriin, joko urologin tai psykiatrin vastaanotolle. Apua kyllä löytyisi.

Koska taitoni ja perehtyneisyyteni puheena olevalla alalla on jo kiistatta tunnustettu, hakeuduin jälleen perjantaiyönä markkinapubin vessojen siivoojaksi. Ja ihme oli tapahtunut!

Vessoissa oli jälleen suomalaisen tapaan sojoteltu sumeilematta pitkin seinää ja lattiaita. Siinä hommassa on kastunut äidin kultsikan puntitkin. Mutta se ei yllättänyt. Ei muuta kuin hanskat käteen ja uloshengitysasento päälle. Kyllä se siitä. Yksi lavuaarikin oli tilan puutteessa lyöty mäsäksi.

Mutta se ihme. Perniöläiset miehet olivat ottaneet varoituksesta vaarin. Oli varmaan käyty joukolla näyttämässä lääkäriin oireet ja hoidattamassa vaivat kuntoon. Niin paljon vähemmän purkkia ja natsoja uiskenteli pisuaareissa. Etteikö muka kansanvalistus kannata!

Laurin markkinoista ollaan montaa mieltä. Niistä on tullut liikaa tusinakrääsän myyntitori. Aitoa perniöläisyyttä saa hakea. Nytkin näyttelyt, lentopallo ja kirkkokonsertti jäivät taustalle. Muutama vuosi sitten oli Kuninkaantien kulkuetta ja muuta paikallista ohjelmaa, jotka muistaakseni houkuttelivat ruutosti yleisöä. Eikö renessanssinäytelmä ja –pidot istuisi mainiosti markkina-aikaan?

Markkinoiden maine perustuu nykyään Perkules-pubiin. Perjantai-iltana raitilla raikaa, ja monet sellaisetkin tapit, jotka eivät paikalliseen kapakkaan tohdi tulla, voivat silloin vapaasti näyttäytyä lasi kädessä.

Pubista kuulee monenlaisia letkauksia. Pieni poppoo panee pytingin pystyyn ja pistää potin pivoonsa.

Ei tarvitse montakaan kertaa ajaa kirkon ohi markkinoita edeltävinä päivinä, kun jo touhun juoni alkaa valjeta. Kymmenkunta kaveria rakentaa yötäpäivää, haalii laitteita ja varusteita, ostaa myytävät hyödykkeet ja varaa orkesterin.

Entäs jos tulee sade ja tuima tuuli. Homma kaatuu käsiin. Tänäkin vuonna hellesää kääntyi koleaksi juuri perjantaina. Sade vihmoi iltapäivällä. Illaksi taivas selkeni ja aurinkokin pilkisti. Lämmin ja rempseä meno karkotti koleuden.

Toivottavasti Perkuleksen porukka jaksaa jatkaa. Jos Laurin markkinat kutistuvat pelkäsi toripäiväksi, voi samalla heittää hyvästi koko hommalle.

pajen